

Overensstemmelse hermed er det Hensigten at foreskrive følgende Bestemmelser:

Efter at den i § 3 fastsatte Roepris er betalt Roedyrkerne, og efter at almindelige Driftsudgifter er afholdt, tillægges der af det for A/S De danske Sukkerfabrikkers Vedkommende foreliggende Overskud Selskabet et saa stort Beløb, som svarer til 5 pCt. af Selskabets nuværende Aktiekapital (22,5 Mill. Kr.). Resten af Overskuddet tilfalder Roedyrkerne, indtil disse har modtaget 30 Øre pr. leveret D/C Roer i Tantieme, hvorefter der tillægges Selskabet et Beløb af indtil 1 pCt. af Aktiekapitalen. Hvad der herefter maatte blive tilbage, tilfalder Statskassen. Endvidere er det Tanken, at den i Forslaget fastsatte Pris, 33 Øre pr. kg Melis, skal kunne forhøjes, naar Forholdene gør det nødvendigt, og her vil der atter være at tage Hensyn til A/S De danske Sukkerfabrikkers Forhold, saaledes at den nævnte Pris vil være at forhøje, hvis dette er nødvendigt for, at A/S De danske Sukkerfabrikker kan give et Udbytte, svarende til 4 pCt. af Selskabets nuværende Aktiekapital.

De andre Sukkerfabrikker — A/S Sukkerfabrikken Vestsjælland og Nykøbing Sukkerfabrik, limiteret, — erholder af Overskuddet en Dividende, der udregnes paa Grundlag af det Forhold, som deres Produktion staar i til A/S De danske Sukkerfabrikkers. De paagældende Fabrikkers Roedyrkere saavel som Statskassen indtager samme Stilling i Overskudsfordelingen som er fastsat i Forhold til A/S De danske Sukkerfabrikker.

Reglen i § 5 tillader Ministeren for Handel og Industri at bestemme, at Forskrifterne i § 4 ikke skal finde Avendelse for saadanne Tidsrum, i hvilke der paa Grundlag af Verdensmarkedets Prisnoteringer noteres en højere Pris pr. kg Melis end den i Henhold til § 4 fastsatte. Det er herved en Forudsætning, at en saadan Bestemmelse skal træffes, saafremt Verdensmarkedets Prisnoteringer maatte tilade det, jfr. herved Punkt 6 i den i Bemærkningerne til Forslaget til Loven af 1932 aftrykte Aftale med A/S De dan-

ske Sukkerfabrikker. Der tillægges endvidere Ministeren Beføjelse til ogsaa at træffe Bestemmelse om Ændring af den i § 3 nævnte Pris for leverede Sukkerroer, hvis Udviklingen paa Verdensmarkedet skulde gøre det fornødent. Ogsaa de øvrige Priser kan ændres under denne Forudsætning, herunder ogsaa den i § 4 fastsatte Maksimumspris af 38 Øre pr. kg Melis. Eventuel Tvivl om, hvorvidt saadanne Foranstaltninger bør træffes, vil — om fornødent — være at henvise til Afgørelse ved Voldgift. Skulde det blive nødvendigt at anvende Voldgift, er det Hensigten at lade Fabrikkerne og Roedyrkerne i Forening udpege et Medlem, hvorhos Ministeriet udpeger 1 Medlem, medens en Opmand udpeges af Præsidenten for Sø- og Handelsretten.

Reglen i § 6 svarer i det væsentlige til den i Slutningen af § 2 i den gældende Lov indeholdte Regel, dog at der er givet Ministeren en Beføjelse til at fastsætte de Betingelser under hvilke indenlandsk Roesukker skal afleveres til Raffinering.

I § 7 er der optaget en Bestemmelse om, at der kan tillægges saavel eksporterende Industrier som Industrier, der fremstiller Varer til Forbrug her i Landet, og i hvis Varer Sukker indgaar som Bestanddel, en Adgang til efter Handelsministerens Bestemmelse at erholde Sukker til Priser, der ligger under de Priser, der forudsættes fastsat i Henhold til Lovforslaget. Bestemmelserne i § 7 er optaget i Forslaget foranlediget ved de Udtalelser, der fremkom paa dette Omraade under Behandlingen i Rigsdagen af den nugældende Lov. Tilsvarende Regler følges i Øjeblikket.

Ved § 8 paalægges det Ministeren paa samme Maade som foreskrevet i den gældende Lovs § 3 at føre Tilsyn med Overholdelsen og Virkningen af den indførte Sukkerordning, og der tillægges ham derhos Beføjelse til efter Forhandling med de interesserede Parter at give nærmere Regler for Lovens Gennemførelse.

Bestemmelserne i §§ 10 og 11 svarer til Forskrifterne i den gældende Lovs §§ 4 og 5.